

Finansklagenemnda Person

Avgjørelse FinKN 2026-481

11.5.2026

Fremtind Forsikring AS

Ulykke

Fall/overtråkk – ankelbrudd – tidsnær dokumentasjon – ulykke.

Forsikrede brakk foten. I skademeldingen skrev hun at bruddet skjedde da hun «falt ned». Foretaket ba om en nærmere utdyping av hendelsesforløpet, hvorpå forsikrede forklarte at benet hennes «gled», og hun «falt» og brakk foten. Etter enda en henvendelse fra foretaket, med spørsmål om hvorfor benet gled, forklarte hun at «benet vrikket». Foretaket la til grunn at skaden skjedde som følge av et overtråkk/vrikk og avslo krav fra forsikrede. Saken reiste spørsmål om forsikrede var utsatt for en ulykke. Nemnda bemerket at skader som skyldes fall etter nemndspraksis anses som en ulykke, selv om det ikke kan påvises noen ytre årsak til fallet. Basert på den mest tidsnære dokumentasjonen la nemnda til grunn at skaden skyldtes at forsikrede falt. Nemnda ga forsikrede medhold.

Saksfremstilling

Forsikrede skadet foten 14.3.25.

I skademeldingen av 27.3.25 skrev forsikrede at hun hadde fått et brudd i foten, fordi hun «[f]alt ned».

Foretaket ba om en nærmere forklaring av hendelsesforløpet 31.3.25, og forsikrede svarte samme dag:

Beinet mitt gled, jeg falt og brakk foten

Foretaket etterspurte igjen en nærmere forklaring av hvorfor forsikredes ben gled. Til dette svarte hun at «benet vrikket».

I telefonnotat fra samtale mellom forsikrede og foretaket 2.4.25 står det:

TI.f fra skl. jeg ba henne forklare hva som skjedde når hun brakk foten. Det skjedde ikke noe spesielt, skulle bare gå på do og vrikket foten. Sa det er dessverre ikke å anse som en ulykke iht. vilkårene. Sender henne skriftlig avslag på e-post

Skriftlig avslag ble sendt ut samme dag.

Forsikrede klaget på avslaget 3.4.25:

Jeg hat brudd foten min når jeg falt ned på trappa, da tenker jeg at dette er skade

Foretaket fastholdt sin vurdering 3.4.25

Forsikrede klagde 4.4.25:

Jeg er uenig i avgjørelsen at brudd fot er ikke skade. Når jeg forklarte, jeg glemte en detalj som kan være viktig, at jeg falt ned på trappa. Jeg tenket ikke at dette kan være viktig, hvordan jeg brudd foten min. So jeg sa at jeg go på do falt ned og brudd, ja det er riktig, jeg vrillet fot PÅ TRAPPA falt ned og brudd foten min.

Foretaket opprettholdt avslaget 7.4.24.

I klage til Finansklagenemnda skrev forsikrede følgende om hendelsen:

[...] Når jeg forklarte, jeg glemte en detalj som kan være viktig, at jeg falt ned på trappa. Jeg tenket ikke at dette kan være viktig, hvordan jeg brudd foten min. So jeg sa at jeg og på do falt ned og brudd, ja det er riktig, jeg vrillet fot PÅ trappa falt ned og brudd foten min

Forsikrede har i det vesentlige anført at hun har rett til utbetaling.

Forsikrede skadet foten da hun falt. Skaden skyldtes en ulykke.

Forsikringsforetaket har i det vesentlige anført at forsikrede ikke har rett til utbetaling.

Før foretakets avslag, forklarte forsikrede flere ganger at det ikke var noen ytre begivenhet som førte til skaden. Forsikrede forklarte at skaden skjedde da hun vrikket foten imens hun gikk, altså på grunn av hennes egne kroppsbevegelser. Dette regnes ikke som en ulykke. Forklaringen om at hun falt i trappen, kom først etter at foretaket avsto kravet.

Det er sikker rett at tidsnære bevis og forklaringer har størst bevisverdi, og nye forklaringer etter avslag har begrenset vekt. Det er derfor ikke grunn til å vektlegge forsikredes nye og endrede forklaring. Denne forklaringen er heller ikke underbygget av uavhengig objektiv dokumentasjon.

Det er minst like sannsynlig at skaden skyldes at forsikrede vrikket foten. Bruddskade ved vrikk/overtråkk skjer dessuten ofte, og overtråkk er en av de vanligste årsakene til benbrudd. Forsikrede har uansett ikke fremlagt noen journaler som beskriver skaden, og det er da liten grunn til å vektlegge skadens art.

Finansklagenemnda Persons begrunnelse

Spørsmålet er om forsikrede har vært utsatt for en ulykke iht. vilkårene.

Ulykkesskader er i vilkårspkt. 3.1 definert som skader som skyldes en «plutselig ytre og uforutsett fysisk begivenhet» som rammer forsikrede. Dette innebærer at skaden må skyldes noe som skjer i det ytre, utenfor forsikredes egen kropp, jf. bl.a. 2025-791. Skader som alene skyldes forsikredes kroppsbevegelse, regnes ikke som en ulykke, jf. bl.a. 2023-850 og 2019-904. I tillegg til at skaden må skyldes en ytre begivenhet, må denne ytre begivenheten inntreffe plutselig og uforutsett.

Det følger av fast nemndspraksis at skader som skyldes fall anses som en ulykke uten at det er nødvendig å påvise en ytre årsak til fallet, jf. bl.a. 2020-905 og 2017-695. Skader som følge av fall regnes som ulykker fordi sammenstøtet med bakken anses som selve ulykkestilfellet, altså den plutselige og uforutsette ytre begivenheten.

I aktuelle sak er det flere, ulike forklaringer om hva som har skjedd. I slike tilfeller har Høyesterett i HR-2018-2344-A oppsummert reglene for bevisbedømmelse i avsnitt 39-42. Nedtegnelser foretatt i tid nær opp til den begivenhet eller det forhold som skal klarlegges tillegges særlig vekt ved bevisvurderingen. Opplysninger som er tilkommet senere, og som tegner et annet bilde enn de tidsnære bevisene, tillegges mindre vekt ved vurderingen. At tidsnære bevis tillegges større vekt enn bevis som har tilkommet senere, må også anses som et utslag av nemndas rent skriftlige saksbehandling, jf. bl.a. 2025-1176 og 2025-983.

Ved fastleggelsen av hvilket faktum som skal legges til grunn i aktuelle sak, tar nemnda utgangspunktet i den mest tidsnære dokumentasjonen, inntatt i skademeldingen. Her er det opplyst at forsikrede «falt ned». I tråd med de retningslinjene som gjelder for nemndas bevisvurdering, legges det til grunn at skaden skyldtes et fall. Denne forklaringen ble også opprettholdt i forsikredes neste forklaring, der hun oppga at benet hennes gled og at hun falt. Fall er regnet som en ulykke, uten at det er nødvendig å påvise noen spesifikk årsak til fallet.

Etter enda en henvendelse fra foretaket, med spørsmål om hvorfor benet hennes gled, skrev forsikrede at «[b]enet vrasket». I en senere telefonsamtale med foretaket fortalte forsikrede igjen at hun hadde vrasket foten da hun skulle gå til toalettet. Det ble ikke nevnt noe fall, men det er heller ingen opplysninger om at foretaket spurte om dette. Etter nemndas syn tilfører ikke disse forklaringene mer informasjon rundt skademekanismen, og fall var allerede oppgitt som årsak. Forklaringene om at benet/foten vrasket er slik nemnda ser det uansett ikke uforenlige med dette. Forklaringene som er kommet til senere tillegges mindre vekt enn de mest tidsnære.

I klage til FinKN skrev forsikrede igjen forklart at hun falt, og spesifisert at hun falt ned «på trappa».

At forsikrede falt, er også underbygget av skadens art. Forsikredes forklaring i klagen til FinKN om at hun falt på en trapp, passer også med den opprinnelige forklaringen om at hun «falt ned», og fremstår etter nemndas syn som en utdyping av hendelsesforløpet, ikke en endret forklaring.

Etter dette finner nemnda at forsikrede har vært utsatt for en ulykke iht. vilkårene.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Persons konklusjon

Forsikrede gis medhold.

Ved behandlingen deltok Kaja de Vibe Malling (leder), Tonje Giertsen (bransjerepresentant) og Borgar Sandvik (forbrukerrepresentant).